

DEN 23. JUNI 2022
J.NR.: 22/00799

BIINTERVENTIONSINDLÆG

Til Københavns Byret i sag nr. BS-36364/2021-KBH: Repatriate the Children – Denmark
som mandatar for:

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

*(alle ved Advokat Knud
Foldschack)*

mod

Udenrigsministeriet
(ved advokat Rass Holdgaard)

Biintervenient til støtte for sagsøgerne:

Institut for menneskerettigheder
– Danmarks Nationale Menne-
skerettighedsinstitution
Wilders Plads 8K
1403 København K
Att.: Tine Birkelund Thomsen

1 INDLEDNING OG BAGGRUND FOR BIINTERVENTIONEN

Denne sag vedrører spørgsmålet om, hvorvidt tre danske børn skal hjemtages fra den kurdisk kontrollerede al-Roj-fangelejr i Syrien sammen med deres mødre.

De danske myndigheder har hjemtaget 14 børn med deres mødre fra fangelejrene i Syrien, fordi mødrene har dansk statsborgerskab. Myndighederne har endvidere bevilliget, at fem børn kan blive evakueret, hvis deres mødre samtykker til, at børnene hjemtages

til Danmark uden mødrene. For så vidt angår disse børn har mødrene administrativt fået frataget deres statsborgerskab.

Denne sag omhandler tre børn og to mødre som er en del af sidstnævnte gruppe. De tre børn og deres mødre opholder sig fortsat i al-Roj-lejren under elendige forhold, hvor deres liv er truet på grund af sult, dårlig hygiejne, risiko for overgreb samt psykisk og fysisk vold.

Det er Institut for Menneskerettigheders vurdering, at sagen rejser principielle spørgsmål om rækkevidden af Danmarks menneskeretlige forpligtelser udenfor Danmarks territorium.

Sagen er principiel, fordi det er den første retssag, hvor de danske domstole skal tage stilling til, om myndighederne er forpligtet til at sikre de danske børns menneskerettigheder, når de tilbyder at hjemtage dem fra udlandet, herunder om myndighederne er forpligtet til at hjemtage børnene sammen med deres mødre.

Instituttet kan tiltræde de argumenter, sagsøgerne har gjort gældende for byretten, men har efter aftale med sagsøgerne valgt at begrænse biinterventionsindlægget til følgende spørgsmål: 1) Jurisdiktion, 2) retten til familieliv, herunder beskyttelsen af barnets bedste, 3) forskelsbehandling på grund af forældrenes status, og 4) børnenes rettigheder som unionsborgere.

Som det fremgår nedenfor, gør Institut for Menneskerettigheder gældende, at der er etableret jurisdiktion i henhold til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK) for så vidt angår myndighedernes bevilling af evakuering af de tre børn uden deres mødre. Det indebærer, at bevillingerne om hjemtagelse skal ske med respekt for børnenes menneskerettigheder, særligt retten til familieliv såvel som retten til ikke at blive udsat for ulovlig forskelsbehandling på grund af forældrenes status.

2 JURISDIKTION I HENHOLD TIL DEN EUROPÆISKE MENNESKERETTIGHEDSKONVENTION

2.1 Jurisdiktion i henhold til EMRK

Institut for Menneskerettigheder gør overordnet gældende, at der er etableret jurisdiktion i henhold til EMRK for så vidt angår myndighedernes bevilling af evakuering af de tre børn uden deres mødre. Det skyldes, at beslutningen udgør myndighedsudøvelse overfor børnene.

2.1.1 Har staten har udøvet myndighed eller kontrol over børnene

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (EMD) har fastslået, at udgangspunktet er, at medlemsstaternes jurisdiktion begrænser sig til statens territorium, jf. EMRK artikel 1. EMD har også fastslået, at en stat i særlige tilfælde kan ifalde ansvar for handlinger, der foretages eller har virkning uden for dets eget territorium. Det gælder blandt andet,

hvis staten udøver myndighed eller kontrol over borgere, der befinder sig uden for statens territorium, jf. *M.N. and others mod Belgien* (3599/18), hvor det i præmis 113 anføres:

'In order to determine whether the Convention applies to the present case, the Court must examine whether exceptional circumstances existed which could lead to a conclusion that Belgium was exercising extraterritorial jurisdiction in respect of the applicants. As it has pointed out previously (see paragraph 102 above), this is primarily a question of fact, which requires it to explore the nature of the link between the applicants and the respondent State and to ascertain whether the latter effectively exercised authority or control over them.'

Jurisdiktion kan således opstå enten i kraft af myndighedsudøvelse eller faktisk kontrol. Det er instituttets vurdering, at den danske stat har udøvet myndighed over de tre børn, og at den danske stat er forpligtet til at respektere børnenes menneskerettigheder i forbindelse med denne myndighedsudøvelse.

2.1.2 Bevilling af evakuering uden mor udgør kvalificeret og indgribende myndighedsudøvelse

I EMD's afgørelse *K2 mod Storbritannien* (42387/13) lagde EMD til grund, at en kvalificeret og indgribende afgørelse om fratagelse af statsborgerskab, mens en borger opholder sig i udlandet, skulle overholde EMRK. På samme måde skal en forvaltningsretlig afgørelse om bevilling af evakuering af danske statsborgere overholde EMRK.

Institut for Menneskerettigheder gør gældende, at myndighedsudøvelsen i denne sag ligeledes er både kvalificeret og indgribende. De danske myndigheder har flere gange besøgt børnene og tilset dem vedrørende deres helbredstilstand. Myndighederne har endvidere iværksat hjemtagelse af 14 ud af de i alt 19 børn i fangelejrene baseret på, om børnenes mødre havde dansk statsborgerskab eller ej.

2.1.3 Bevilling af evakuering uden børnenes mødre er en forvaltningsretlig afgørelse Institut for Menneskerettigheder gør endvidere gældende, at der er tale om en forvaltningsafgørelse fremfor faktisk forvaltningsvirksomhed, hvilket ligeledes taler for, at myndighedsudøvelsen er kvalificeret og indgribende. Folketingets ombudsmand har forklaret, at følgende kriterier er bestemmende for, om der er tale om en forvaltningsretlig afgørelse, jf. FOB nr. 87.36:

'Bestemmende for vurderingen af, om en beslutning falder ind under forvaltningslovens afgørelsesbegreb, må navnlig være, hvor væsentlig betydning beslutningen har for den endelige fastlæggelse af en parts retsposition - og dermed hvor stort behov en part i almindelighed måtte have for at kunne udøve de i forvaltningsloven fastsatte partsbeføjelser.'

Det fremgår af bemærkningerne til lov om ændring af lov om Udenrigstjenesten, at konsulær bistand som udgangspunkt er faktisk forvaltningsvirksomhed, men at der i særlige tilfælde kan være tale om forvaltningsretlige afgørelser, jf. Lovforslag nr. 83 som fremsat den 12. december 2019, afsnit 2.4.2.2. og 2.4.2.3.

Institut for Menneskerettigheder gør gældende, at den danske stats bevilling af hjemtagelse af de 19 danske børn udgør myndighedsudøvelse, idet bevillingen på afgørende vis bestemmer børnenes retstilling i forhold til muligheden for at vende tilbage til Danmark, samt at afgørelsen om bevilling af evakuering uden tvivl har så indgribende betydning i børnenes liv, at der er tale om myndighedsudøvelse, der skal respektere børnenes menneskerettigheder.

2.1.4 Der skal mindre til at etablere jurisdiktion over statsborgere end over andre individer

EMD har videre fastslået i *M.N. and others mod Belgien* (3599/18), at der skal mindre til at etablere jurisdiktion over statsborgere end over andre individer, jf. præmis 118.

‘In this connection, the Court accepts the argument of the respondent Government, supported by the third-party intervening Governments, that none of the case-law precedents cited in paragraph 106 above are applicable to the present case, given that it contains none of the connecting links which characterised the above-mentioned cases. Firstly, the applicants are not Belgian nationals seeking to benefit from the protection of their embassy.’

Det forhold, at de tre børn er danske statsborgere, taler derfor også for, at der er etableret jurisdiktion.

2.1.5 Myndighederne har selv erkendt at der er jurisdiktion

De danske myndigheder har selv erkendt i afrapporteringen fra Task Force Evakuering, at myndighedsudøvelse i form af beslutninger om at tilbyde evakuering skal være lovlige i henhold til EMRK og Børnekonventionen, jf. afrapporteringen fra Task Force Evakuering:

“Endvidere vil der ikke inden for rammerne af Danmarks internationale forpligtelser være mulighed for at tilbyde evakuering af et barn uden forælderen med forælderen samtykke, hvis barnets tarv, jf. Børnekonventionens artikel 3, taler imod dette.”

2.1.6 Sammenfatning vedrørende jurisdiktion

På baggrund af ovennævnte gør Institut for Menneskerettigheder gældende, at der er etableret jurisdiktion i henhold til EMRK for så vidt angår myndighedernes bevilling af evakuering af de tre børn uden deres mødre. Denne bevilling skal derfor respektere børnenes menneskerettigheder i henhold til EMRK.

3 RETTEN TIL FAMILIELIV

EMRK artikel 8 beskytter retten til familieliv. En bevilling om at evakuering kun kan ske uden barnets mor udgør et indgreb i barnets familieliv. Det følger af EMRK artikel 8, stk. 2, at et indgreb i retten til familieliv kun er lovligt, hvis indgrebet har hjemmel i lov, varer et legitimt formål, og er nødvendigt i et demokratisk samfund, det vil sige er proportionalt.

Institut for Menneskerettigheder gør overordnet gældende, at bevillingen til at hjemtage de tre børn uden deres mødre, udgør et ulovligt indgreb i børnenes ret til et familieliv

3.1 Det legitime formål: Hensynet til sikkerhed

Udenrigsministeriet gør gældende, at hjemtagelse af børnene sammen med deres mødre vil udgøre en væsentlig sikkerhedsrisiko, der retfærdiggør et indgreb i retten til familieliv.

Institut for Menneskerettigheder er enig i, at konkrete sikkerhedsmæssige hensyn efter omstændighederne kan udgøre legitime og vægtige hensyn i afvejningen af, om et indgreb i retten til familieliv er proportionalt. Sikkerhedsmæssige hensyn kan for eksempel indgå i vurderingen af, om udlændinge skal gives adgang til indrejse og ophold i Danmark.

Institut for Menneskerettigheder gør gældende, at sikkerhedsmæssige hensyn derimod ikke med betydelig vægt kan indgå i vurderingen i en sag om adskillelse af børn fra forældre, hvor det afgørende er hensynet til barnets tarv og forældrenes egnethed som forældre.

3.2 Hjemtagelse uden mødrene udgør et uproportionalt indgreb i børnenes ret til familieliv

Institut for Menneskerettigheder gør overordnet gældende, at bevillingen om at hjemtage de tre børn uden deres mødre, udgør et uproportionalt indgreb i børnenes ret til et familieliv.

3.2.1 Hjemtagelse med mor er til barnets bedste i denne sag

Institut for Menneskerettigheder gør gældende, at muligheden for at hjemtage børnene sammen med deres mødre, skal indgå i vurderingen af, om indgrebet i børnenes ret til familieliv er proportionalt.

De danske myndigheders vurdering af barnets bedste indeholder to mulige scenarier; om det er til barnets bedste at komme til Danmark alene, eller om det er til barnets bedste at blive i Syrien sammen med deres mødre. De danske myndigheder har således ikke foretaget en fuldstændig vurdering af barnets bedste, fordi de ikke har inddraget

muligheden for, at barnets bedste er, at børnene kommer til Danmark sammen med deres mødre.

Barnets bedste vil i den konkrete sag uden tvivl være at hjemtage børnene sammen med deres mødre. Dette skyldes den særlige sårbare situation børnene befinder sig i.

Oplysningerne i sagen understøtter således entydigt, at børnenes bedste er at blive evakueret med deres mødre. Instituttet skal særligt fremhæve følgende:

- Der er tale om tre mindreårige børn, hvor deres mødre er deres eneste og primære omsorgsperson,
- Børnene er født i fangelejrene og har ikke kontakt til deres far eller familie i Danmark,
- En adskillelse fra deres mødre, vil påføre børnene en yderligere belastning med risiko for forværring af deres psykiske helbred, jf. de sundhedsfaglige vurderinger i bilag 3, bilag 4, bilag 5, bilag 6 samt bilag 16, hvor det vurderes, at børnene bør evakueres sammen med deres mor, og at børnenes helbredstilstande er blevet forværret yderligere, samt
- at børnene lever i lejren under så kummerlige forhold, at deres liv er truet på grund af underernæring, risiko for overgreb, vold og utilstrækkelig lægehjælp.

3.2.2 Barnets bedste skal tillægges afgørende vægt

Institut for Menneskerettigheder gør videre gældende, at myndighederne ikke tillagde barnets bedste afgørende vægt ved bevillingen af evakuering af de tre børn uden deres mødre.

EMD har flere gange fastslået, at barnets bedste skal tillægges afgørende vægt ved vurderingen af, om et indgreb i familielivet kan anses for proportionalt, jf. bl.a. *El Ghatet mod Schweiz*, præmis 46. Barnets bedste skal efter EMDs praksis forstås i overensstemmelse med FN's Børnekonvention. Det følger ligeledes af Børnekonventionens artikel 3 samt Børnekomiteens generelle udtalelse om artikel 3, at hensynet til barnets bedste skal tillægges afgørende vægt.

Forpligtelsen til at tillægge barnets bedste afgørende vægt medfører ikke, at andre hensyn ikke kan tillægges betydning. Forpligtelsen medfører imidlertid, en ret for barnet til, at hensynet til barnets interesser og behov skal veje tungere end andre hensyn, jf. bl.a. *El Ghatet mod Schweiz* (56971/10), præmis 46.

3.3 Mødrene kan ikke under de foreliggende omstændigheder afgive gyldigt samtykke til evakuering af deres børn

Institut for Menneskerettigheder gør gældende, at et samtykke til evakuering uden mødrene ikke kan tillægges betydning for vurderingen af, om indgrebet i de tre børns familieliv kan anses for lovligt. Det skyldes, dels at mødrene de facto ikke har afgivet

samtykke til evakuering, dels at mødrene ikke under de foreliggende omstændigheder kan afgive et gyldigt samtykke til hjemtagelse af de tre børn.

Det følger af EMD's praksis, at et samtykke for at være gyldigt skal være informeret, klart, utvetydigt og frivilligt, jf. blandt andet *H. mod Belgien* (8950/80), præmis 54. Det afhænger af sagens karakter, om et samtykke kan anses for at opfylde disse betingelser.

3.3.1 Samtykke er ikke informeret, klart og frivilligt

Institut for Menneskerettigheder gør gældende, at et samtykke afgivet i al-Roj fangelejren i Syrien ikke reelt kan anses for at være et informeret samtykke, fordi det forudsætter, at mødrene har en klar forståelse af, hvad de samtykker til. Så længe mødrene befinder sig i lejrene, er det vanskeligt at opfylde processuelle retsgarantier om oplysning og retlig bistand.

Endvidere gøres det gældende, at der ikke kan skabes klarhed for rækkevidden af samtykket, fordi fremtidsudsigterne for en genforening af mor og barn er særdeles usikker. Mødrene – der ikke længere er danske statsborgere – vil ganske vist have en formel mulighed for fremtidig familiesammenføring med barnet, selv om mor-barn relationen afskæres ved at afgive et samtykke. Det må imidlertid anses for særdeles tvivlsomt, om barnet på et senere tidspunkt vil kunne blive genforenet med sin mor i Danmark. En varig genforening kræver, at moren opnår ret til indrejse i Danmark for eksempel ved familiesammenføring eller andet opholdsgrundlag i Danmark.

Ydermere gøres det gældende, at et samtykke afgivet af mødrene ikke kan anses for frivilligt. Det skyldes, at mødrene skal have haft et reelt valg, ligesom de ikke må have været udsat for pres eller tvang til at vælge en bestemt løsning, når de afgiver samtykke.

EMD har i *M.S. mod Belgien* (50012/08), præmis 123-125, slået fast, at en afvist asylansøgers samtykke til hjemsendelse ikke var afgivet frivilligt, fordi det var afgivet under trussel om fortsat frihedsberøvelse. På samme måde kan et samtykke ikke anses for frivilligt afgivet, hvis moren accepterer, at barnet bliver evakueret og adskilt fra moren, fordi det vil blive afgivet under trussel om fortsat frihedsberøvelse samt forringede behandlingsmuligheder og prognose i væsentlig grad.

På den baggrund gøres det samlet gældende, at et samtykke afgivet af en mor til adskillelse fra sine børn under de givne vilkår i al-Roj-lejren ikke kan anses for informeret, klart, utvetydigt og frivilligt og dermed gyldigt.

3.4 Sammenfatning vedrørende retten til familieliv

Institut for Menneskerettigheder gør således gældende, at bevillingen til at hjemtage de tre børn uden deres mødre, udgør et ulovligt indgreb i børnenes ret til et familieliv, fordi hensynet til barnets bedste ikke er inddraget på korrekt vis, ligesom det ikke er tillagt afgørende vægt.

4 DER FORELIGGER ULOVLIG FORSKELSBEHANDLING PÅ GRUND AF STATUS

Institut for Menneskerettigheder gør overordnet gældende, at de tre børn, der er bevilget hjemtagelse uden deres mødre, er blevet udsat for ulovlig forskelsbehandling.

EMRK artikel 14 beskytter mod forskelsbehandling på grund af status. Der foreligger ulovlig forskelsbehandling, når sammenlignelige situationer behandles forskelligt, medmindre forskelsbehandlingen varetager et legitimt formål, er rimelig og proportionel.

EMD har fastslået, at direkte forskelsbehandling på baggrund statsborgerskab kræver meget tungtvejende grunde, jf. bl.a. Jon Fridrik Kjølbro, Den Europæiske Menneskerettighedskonvention – for praktikere, 4. udgave, s. 1164 og *Genovese mod Malta* (53124/09). Desuden følger det af Børnekonventionens artikel 2, at diskrimination på grund af forældres status er forbudt, og at alle passende foranstaltninger skal træffes for at forebygge, at børn stilles ringere på grund af deres forældres status.

Endelig følger det af den almindelige forvaltningsretlige lighedsgrundsætning, at hvis de væsentlige forhold i en sag er ens, skal sagerne behandles lige i retlig henseende. Forvaltningsmyndigheder må således ikke foretage usaglig forskelsbehandling.

Både menneskeretten og forvaltningsretten kræver dermed, at enhver forskelsbehandling af personer i en sammenlignelig situation forfølger et legitimt formål, og at der er proportionalitet mellem forskelsbehandlingen og det tilsigtede formål. Menneskeretten stiller endvidere konkret krav om, at børn ikke forskelsbehandles på baggrund af deres forældres status.

4.1 Børnene er i en sammenlignelig situation

Institut for Menneskerettigheder gør gældende, at børnene i denne sag er i en sammenlignelig situation med de børn, der er hjemtaget af den danske stat.

Da Danmark sidste år besluttede, at myndighederne ville evakuere alle de 19 danske børn og de danske mødre, var de 19 børn utvivlsomt i en sammenlignelig situation. De opholdt sig alle i lejrene i Syrien under de samme umenneskelige forhold som resultat af, at deres mødre var rejst til Syrien for at tilslutte sig Islamisk Stat. Ifølge taskforcen var mødre og børn tæt knyttet til hinanden, der var en veletableret mor-barn-kontakt, og det var vurderingen, at en adskillelse fra mødre ville påføre de traumatiserede børn en yderligere belastning med risiko for forværring af deres psykiske tilstand (bilag 7). De 19 børn var og er fortsat alle danske statsborgere.

4.2 Forskelsbehandlingen kan ikke retfærdiggøres

Institut for Menneskerettigheder gør gældende, at forskelsbehandlingen ikke kan retfærdiggøres, fordi den ikke er proportional.

Ved vurderingen af, om forskelsbehandlingen er proportional, indgår på den ene side hensynet til barnets bedste og på den anden side navnlig den mulige sikkerhedsrisiko som hjemtagelse af barnet sammen med moderen udgør.

Regeringens hjemtagelse af nogle danske børn, men ikke alle, udgør en forskelsbehandling mellem danske børn i en sammenlignelig situation med meget alvorlige konsekvenser for de efterladte børn. De børn, der ikke er hjemtaget, er efterladt under elendige forhold i lejrene med risiko for deres liv og med manglende adgang til mad og tilstrækkelig lægehjælp. De børn, der er hjemtaget til Danmark, har direkte adgang til det danske sundhedsvæsen, og opholder sig nu under trygge vilkår.

4.2.1 Hensynet til sikkerhedsrisiko og mødrenes statsborgerskab

Det fremgår ikke klart fra myndighedernes side, om forskelsbehandlingen alene skyldes, at mødrene til de tre børn har fået frataget deres statsborgerskab, eller om det skyldes den mulige sikkerhedsrisiko, som mødrene udgør.

Såfremt mødrene til de tre børn i sagen udgør en sikkerhedsrisiko, som svarer til den sikkerhedsrisiko, PET vurderede at mødrene til de 14 hjemtaget børn udgjorde, er forskelsbehandlingen af de tre børn, disproportional henset til de alvorlige – måske endda livsafgørende – konsekvenser et fortsat ophold i lejren kan have for børnene.

Såfremt forskelsbehandlingen er baseret på det forhold, at mødrene har fået frataget deres danske statsborgerskab, gør instituttet gældende, at denne grund til forskelsbehandlingen ikke i sig selv kan retfærdiggøre den alvorlige forskelsbehandling af danske børn i en ellers sammenlignelig situation. En forskelsbehandling af danske børn, der alene hviler på, at mødrene har fået frataget deres danske statsborgerskab, er en vilkårlig og dermed ulovlig forskelsbehandling af børnene.

På samme måde som at forældres handlinger ikke kan lægges til grund for en fratagelse af et barns indfødsret, kan en forælders statsborgerskabsstatus heller ikke retfærdiggøre en hjemtagelse af de tre danske børn i lejren uden deres mødre.

Institut for Menneskerettigheder gør på den baggrund gældende, at de tre børn, der er bevilliget hjemtagelse uden deres mødre, er blevet udsat for ulovlig forskelsbehandling.

5 BØRNENE MISTER DERES RETTIGHEDER SOM UNIONSBERGERE

Institut for Menneskerettigheder gør endelig gældende, at det er i strid med Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF) at bevillige de tre børn at blive hjemtaget uden deres mødre.

Den Europæiske Unions Domstol (EUD) har fastslået, at TEUF artikel 20 er til hinder for, at en medlemsstat nægter en tredjelandsstatsborger, som forsørger sine små børn, der er unionsborgere og afhængige af omsorgsgiveren, ophold i børnenes medlemsstat, hvis afslaget på opholdstilladelse reelt fratager børnene kerneindholdet i deres rettigheder

som unionsborgere, herunder navnlig opholdsretten på EU's territorium, jf. blandt andet *Ruiz Zambrano*, C-34/09.

EUD har endnu ikke taget specifikt stilling til den situation, hvor mor og barn befinder sig i et tredjeland. Men det samme må imidlertid gælde, hvis et barn på grund af sit tætte bånd til omsorgsgiveren er forhindret i at komme og opholde sig i Danmark og dermed fratages kerneindholdet i sine rettigheder som unionsborgere. Dette støttes af Udlændinge- og Integrationsministeriets vejledning om afledt ret til ophold for tredjelandsfamiliemedlemmer til danske statsborgere (VEJ nr. 9565 af 14. august 2020).

På den baggrund gør Institut for Menneskerettigheder gældende, at de tre børn, der er unionsborgere, mister deres rettigheder som unionsborgere, herunder navnlig retten til at opholde sig i EU, hvis de nægtes evakuering sammen med deres mødre.

SAMMENFATNING

Det gøres sammenfattende gældende;

- at* der er etableret jurisdiktion i henhold til EMRK for så vidt angår myndighedernes bevilling af evakuering af de tre børn uden deres mødre,
- at* bevillingen til at hjemtage de tre børn uden deres mødre, udgør et ulovligt indgreb i børnenes ret til et familieliv, fordi hensynet til barnets bedste ikke er inddraget på korrekt vis, ligesom det ikke er tillagt afgørende vægt,
- at* de tre børn, der er bevilliget hjemtagelse uden deres mødre, er blevet udsat for ulovlig forskelsbehandling på grund af mødrenes status, og
- at* det er i strid med TEUF at bevillige de tre børn at blive hjemtaget uden deres mødre.

ANMODNING

Institut for Menneskerettigheder skal anmode om tilladelse til af fremkomme med mundtligt indlæg under hovedforhandlingen.

PROCESSUELLE MEDDELELSER

Processuelle meddelelser til biintervenienten kan sendes til Institut for Menneskerettigheder v/Tine Birkelund Thomsen, Wilders Plads 8K, 1403 København K (j.nr. 22/00799).

MOMSREGISTRERING

Institut for Menneskerettigheder er ikke momsregistreret.

---ooo0ooo---

København, den 23. juni 2022

Maria Ventegodt

NATIONAL CHEF